

PREDSTAVE O ZNAJU

O sofistima
o isihastima
o Grigorju Palami
ne znaš ništa
Kaže izvesna drugarica
želevći možda
da nađe rupu
u mom obrazovanju
ili da me zaseni
svojom erudicijom
ili možda
da ostavi utisak na mene
kao neko bačen
u funkciju proroka
ali ja posedujem
drukčiju predstavu
o znanju
predstavu čistu
kao sam izlazak sunca
u pustiji
i govorim
Ja znam
o suštini dosta

Ti si sušina
Reče ona
i opet se čuje moj glas
Suština sam
kad jesam

to je najpre znak
slabosti njegovog organizma
koja zaslepljuje i čini
da bude odbačeno
i ono što valja prihvatiti
Nešto se kristalizuje u snu
nešto se kristalizuje
u običnoj stvarnosti
a lovcu na prave stvari
ne sme ništa da promakne
ni mišljenje o tome da
mnogi su nesrećni
isključivo zbog toga
što ne umeju da opstaju sami
udaljeni od ljudi
i u druženju sa njima
da upotrebe širinu
i dobiju izgled cele prirode
u trenutku nadahnuti
kao genije
ne baš lako prepoznatljiv
ali onaj
za kojeg se istina lepi
kao pčela za cvet
Svet je mnogo dublji
i složeniji
nego što neki misle
a tako jednostavan
u igri punoj sunčevog zraka
Cela priroda će se prilagoditi
onome ko se prilagodi celoj prirodi

Prigrli sasvim određenu
lepu reč
i oslonac potraži u dlanovima
okrenutim prema napadaču
Pomisli
možda i jeste krizno
doba u kojem živim
zajedno sa ostatkom sveta
ali meni tako ne izgleda jer mi je lepo
u vlastitom odeljku vremena
koje jedinstveno je

DA KAŽEM I OVO

Na ovoj maloj
i za život odličnoj planeti
sa suncem koje blista
osećam se bolje
nego stopedeset ljudi
o neizmerni krug
od kamenja i trave
i krošnji sa granama
lisnatim i poleglim po krovu
i beskrljni magarac ispred kuće
sve je to život i slika
o lepoto samostalne laste
o prozori puni
krilatih iznenađenja
kukuričite petlovi
mekećite koze
cvrčite nezbrinuti cvrčci
šumi o jednostavno more

16 hiljada banana
volim civilizaciju
u senci
bagremovog procvata
i kao olimpijsko finale zanimljiv
hleb i sir
napravljen tamo
gde su krave pasle moćna brda
ili nesalomivu ravnicu
ja sam onaj koji mnogo čini
za napredak
i nazadak čovečanstva
pišem ovu knjigu
tanku kao leptirovo krilo
trpim samo reči
koje pokazuju kulturu široku
kao reka na izvoru
o svetu pevam
svet se uzdiže na jednoj strani
a propada na drugoj
i savršen je baš po tome
umetnik se ne bavi politikom
nije ogorčen i ne psuje
ne proklinje i ne preti
ne varniči sablasno
on je uživatelj slobode
oplemenjivač privrede
koji sa lakoćom stoji u predelu
i grli devojku koja ga grli
rukama i nogama
o istino jednostavna kao pasulj
i drveće

predstave o znanju

milenko fržović

ŠOU PRADEDE JOVANA

Radio Beograd kaže
u jutarnjim
junskim satima
da je na današnji dan
1875. godine
Jovan Gutić podigao
bosansko-hercegovačku bunu
protiv Turaka
Drago mi je
što je baš moj pradeda
zakuvao tako veliki
oslobodilački šou
sa imenom Nevesinjska puška
i kažem
Juče smo mi slavili pobjedu
a sutra će njihovi potomci
a prekosutra naši
i tako u nedogled
a sve to ničemu ne vodi
i neka lete narodi
jedni drugima u zagrljaju
podnošljivi i laki
Neka odu i rode se ponovo
u sportskoj borbi
kao mala deca nasmešeni

TRAGOVI U KRISTALU

Inteligentno biće
nema razloga za pesimizam
Svet je takav kakav jeste
nešto te okrepljuje
a nešto hoće u ponor da te baci
a ti si tu da izdržiš sve
i obrati pažnju
kad se ljudsko biće mnogo žali
na stvari oko sebe

Lepo je biti
nadahnut često
živeti običan
jednostavan život
a velika dela praviti u senci
Biti u funkciji vremena
kad se donosi sud i zaključak
o nečemu
o čemu tačno i odlično govori
univerzalna svest
sa kojom stvar izgleda
kakva jeste
a ne onakva
kakva je čini neslavno ili
jedno stanje nečijeg duha
Imati ljuljašku od čiste klime
i biće zaraslo u
nedodirljive kristale shvatanja
Prozračnost i ratobornost
najlepše su osobine čovekove
i odlike najuzvišenije
beskonačne klase
i načelo ontološkog pevanja
Poznavanje jedne reči
kao neuporedive kosmičke činjenice
i sposobnost
da je izgovoriš u snu kojeg sanjaš
ili u sebi da je kažeš sred jave
vodi te do sopstvene neranjivosti
i lakoće
do punog mira
U određenim stvarima
koje te okružuju
i u tebi samome je
hranljiva tajna
koju otkrivaš i u mogućnosti si
da se izboriš za kretanje
srećno u nedogled
i tako dokažeš
istinsku nadređenost svoga uma

i slobodno se zanositi na vetru
o kornjačo
svojevrsna pričo u oklopu
padaš kišo
na suhu zemlju i pukotine
koje izgledaju kao državne granice
cvetajte ladoleži
i teško prohodni vetrovi
i napolju i u rečima
koje su znaatan deo
našeg lepršanja
cvetajte pesnici
gladni prekrupe i trčanja
i zaglednosti
u hiljadu i dve-tri zvezde
o zemljo koju čovek obrađuje
po kojoj se
neuhvatljive poglede
i razvija se
grad potok
lepeza lastavica
nezadrživo cveće
ja sam za drvo
i staro penjanje
za zidanje šupljine
za kuću punu veselih elemenata
za stvari koje
kao zvezde nevino gore u tišini
koračam čvrsto i lako
s nežnim pogledom
na razlike u svetu
na jele
lipe i hrastove
i delfine
ostatke gradova
nisam od onih koji ceo dan sede
i štrikaju dosadu
nisam od onih koji kažu da su
pročitali 16 hiljada knjiga
pre bih rekao da sam pojeo

ja sam tu da ne dozvolim sebi
da pevam
dok se ne očistim
mladost je kažu nepromišljena
ali kad je razum ispunjava
slušaj ti mladost
koja zna nešto
što starost ne zna
Mlada krv donosi pesmu
ili zlatno tkanje
pesma je stvar mladosti
slušaj ti mladost
kao uhvaćen duh svemira
i bezbrojne iskre povezane
u divovsku i nežnu vatru
Vidim samo borbu
da se nešto dobije
sačuva ili izgubi
na ovom svetu
nema ničeg bez obračuna
i lica među zvezdama koje mi se smeš
mirna je moja duša
između snopova kukuruzovine
i zlatnih klipova kukuruza
sa druge strane
krećem se kroz baštu u Gajdobri
i veselo čakam nos
vidim stari svet u pokretu
i privlači me
lepota jedne kuće na selu
kojeg sanjam
i na bulevaru
kad sav saobraćaj čine ljudi koji trče
blista istorija
krećem se na svojoj naći i trubim
animator civilizacije
i njen savršitelj je
u ljudskom biću i izvan njega
a ljubica teodiceja
to je umetnost sama